

til Løjtnant Olufsen til Tak for det, han har udrettet i de senere Aar. Denne Løjtnant er egentlig et godt Eksempel paa, hvad man ved Ihærdighed og Flid kan opnaa hos Statskassen. Han er gaaet i Arv fra den ene Minister til den anden. Bardenfleth var den, som indførte ham i det danske Statsliv. Saa gik han over til den næste Minister, det var vist Sthyr, saa til Bjerre, og derfra til den for Bjerre fungerende Kultusminister Goos, og nu er han altsaa arvet af den nuværende højtærede Minister. Han er gaaet fra den ene til den anden og har faaet Penge af dem allesammen, og det skulde ikke undre mig, om vi endte med en livsvarig Pension eller Hædersgave til denne Mand for hans Virksomhed.

Jeg skal til Slut gøre nogle Bemærkninger om et Forslag fra den højtærede Minister om en Bevilling paa 20,000 Kr. til det kirkelige Udvalg. Dette Udvalg er nedsat efter en Lov af Maj 1903. I denne Lovs § 4 er det bestemt, at et saadant Udvalg skal nedsættes. Det har siddet i adskillige Aar og har nu endt sine Arbejder. Nu er det efter Lovens Bestemmelser saaledes, at det ikke kan træde sammen igen efter eget Initiativ. Skal det nu træde sammen, skal det ske paa Foranledning af Ministeren, og det kan kun ske ved, at der gives en Bevilling dertil. Nu vil den højtærede Minister gerne have en Bevilling paa 20,000 Kr., saaledes at han kan sammenkalde Udvalget, hvis der skulde blive noget at sammenkalde det for. Det er denne Bevilling, som vi fra vor Side ere gaaede imod. Jeg tror, at den Gang det kirkelige Udvalg endte sine Arbejder, var det i Grunden en Befrielse for os allesammen. Disse Folk sade og talte og forhandlede i det uendelige, og de havde oversvømmet os med en Litteratur, som jeg tænker ingen af os har været i Stand til at kunne gennemlæse. Nu foreligger der Resultater fra dette Udvalgs Arbejde, og der er navnlig et Resultat, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, nemlig det kirkelige Udvalgs Forslag om Oprettelse af et Kirkeraad. Hvis det skulde lykkes gennem Lovgivningsmagten at faa dette Forslag ophøjet til Lov, da vilde dette Kirkeraad sikkert blive den mest reaktionære Forsamling, vi nogen Sinde have haft eller kunne vente at faa i dette Land. Kirkeraadet skulde bestaa af i alt 39 Medlemmer. Sjællands Biskop skulde være selvskrevet Medlem, medens de andre Biskopper i Fællesskab skulde vælge 3 Bi-

skopper ind i Raadet, saaledes at Biskopperne vilde faa 4 Pladser. De øvrige Medlemmer skulde vælges dels af Lægfolk og særlig af Præster. Endvidere skulde det teologiske Fakultet have sin Repræsentant, det retsvidenskabelige Fakultet sin, Færøerne skulde have en Repræsentant, og Ministeriet skulde sætte 6 Medlemmer ind. Dette Kirkeraad skulde have en ret betydelig Indflydelse i Fremtiden. Det hedder i de Bestemmelser, det selv foreslaar, at Kirkeraadets Betænkning skal indhentes, forinden Lovforslag om kirkelige Anliggender forelægges Rigsdagen. Alene denne Bestemmelse vil give Kirkeraadet en uhyre Indflydelse, thi naar ingen Sag vedrørende kirkelige Forhold maa forelægges Rigsdagen, inden Kirkeraadets Betænkning er indhentet, hvorledes skulde man da bære sig ad, naar dette ikke vil afgive nogen Betænkning om en eller anden Sag? Det forekommer mig, at Kirkeraadet derigennem vil faa den Ret eller den Magt at kunne standse Ting, det ikke ønsker fremmede. Endvidere bestemmes det, at ingen ny Anordning i rent kirkelige Anliggender maa udstedes af den udøvende Magt, naar Kirkeraadet modsætter sig den. Herigennem vil det faa en vældig Indflydelse paa den udøvende Magt i vort Land. I det hele taget vil dette Kirkeraad blive en Institution, som faar Haands- og Halsret over mange vigtige Anliggender. Jeg skal nævne en anden Ting, som Kirkeraadet faar Indflydelse paa. Det fremgaar af § 55, i hvilken der staar: Som rent indre Anliggender anses alle Sager, der vedrøre Kirkens Lære og Gudstjenesten, Naademidlernes Forvaltning, Alterbog, Salmebøger, Sjælesørgerforholdet mellem Præst og Menighed og — nu kommer det, jeg tillægger den højeste Betydning — Undervisningen i den kristelige Børnelærdom og Hjælpemidlerne derved. Det vil med andre Ord sige, at Kirkeraadet, hvis det faar sine Ønsker gennemførte, vil faa en meget stor Indflydelse paa vor Folkeskole og da navnlig paa et Spørgsmaal, som beskæftiger saa mange indenfor Folkeskolen, nemlig Religionens Stilling som Undervisningsfag. Hvis dette Forslag, som det kirkelige Udvalg har fremsat, bliver ophøjet til Lov, vil det blive Kirkeraadet, der faar den afgørende Indflydelse paa Religionens Stilling i Skolen, idet den regnes med til de indre kirkelige Anliggender, som Kirkeraadet faar Magt over og Indflydelse paa. Det vilde ogsaa komme til at bestemme over de Hjælpemidler, der skulde anvendes